

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: حزب کار ایران- توفان

۱۶ می ۲۰۱۲

کاری کردیم که:

سارکوزی شکست خورد

بیانیه کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگران فرانسه در مورد انتخابات ریاست جمهوری

خلق ما مرتکب خطا نشد: همان کاری را کرد که برای طرد یک راست خطرناک لازم بود، راستی که سیاست پس رفت اجتماعی، سیاست تجزیه و تعرض در قبال جنبش کارگری را دنبال می کرد و در این راستا به پای زد و بند با راست افراطی رفته بود. وجد مردم در دور اول انتخابات، عاملی که اولین شکست را به سارکوزی و شرکاء تحمیل کرده بود، در دور دوم تأیید و تقویت شد.

سارکوزی، که مدام موعظه می کرد و به سمت هواداران جبهه ملی پیش می رفت، تا آخرین دقایق هم، دست از ستیزه جوئی نکشید. هفته ای نبود که یکی از تزه های راست افراطی را به عاریت نگیرد، علیه سندیکاها، علیه مهاجران مهملی نباد، پرچم نفرت طبقاتی را علم کرده و مرتب درباره «کار حقیقی»! و یا «کارگران حقیقی»! جفنگ می گفت، مردم را تحریک می کرد.

همین راستگرایی عیان بود که هرچه بیشتر از روی مقاصد «نا» مرئی سارکوزی و شرکاء پرده را برداشت: یعنی همدستی آشکار با راست افراطی در دولت علیه طبقه کارگر، علیه خلق، علیه سازمانهای اجتماعی و سندیکائی. شواهدی هست مبنی بر این که هواداران جبهه ملی (جبهه فاشیستهای فرانسوی-توفان) پیام حضرات را خیلی خوب گرفتند. بیخود نبود که رفتند و دسته جمعی به سارکوزی رأی دادند – علت آرای زیاد سارکوزی در دور دوم انتخابات. گواهی که مارین لوپن خود را «بی طرف»! قالب کرده و پیشنهاد «رأی سفید»! داده بود.

در مقابل، کسانی که فکر می کردند که گرایش سارکوزی و شرکاء یک تاکتیک انتخاباتی برای «جذب» آرای جبهه ملی بوده، در اشتباه بوده و هستند: پای ستراتژی حضرات در میان بود، که هم پیروزی محتمل در انتخابات جاری را در مد نظر داشتند و هم به فکر اپوزیسیون فردا بودند.

پای یک ستراتژی، وحدت سیاسی و ایدئولوژیک به منظور تراشیدن نوعی مرجع رسمی برای رأی افراطی، برای ایجاد یک فضاء، فضای تنش ماندگار، در جامعه در میان بود، توأم با انواع تحقیر و اجحاف و تعرض و پراکندگی و... تا الیگارشسی بتواند، با خیال راحت، سیاست ریاضت کشی خود را پیاده کند. از شما چه پنهان که ما با برداشتن سارکوزی از رأس دولت، جلوی اجرای این سناریوی مخرب را گرفتیم.

بدون وجد و تحرک مردم در همان دور اول انتخابات، پس زدن سارکوزی خیلی دشوار تر و یا اصلاً مقدر نمی شد. ناگفته نماند که این وجد و تحرک ناشی از مبارزه جبهه چپ و کاندیدای آن ژان - لوک - ملانشون بود. بعد از دور اول انتخابات، با اعلام بلافاصله این که باید جلوی سارکوزی را گرفت، ایضاً با بسیج تمام پتانسیل جبهه چپ به یاری همه سازمانها و احزاب تشکیل دهنده آن، نقش اصلی، نقش تعیین کننده ای را در نتیجه دور دوم انتخابات بازی کرد.

تمایل به طرد سارکوزی، به مطالبات گسترده کارگران، زحمتکشان، جوانان و زنان در محله های مردمی بازمی گردد، که تمام بار سنگین بحران و سیاست ریاضت کشی را به دوش می کشند. اینها همه در دل مبارزه انتخاباتی جبهه چپ حاضر بوده و نقش ارزنده ای بازی کردند. فرانسوا اولاند، دولتی که تشکیل خواهد داد، نمی تواند این حقایق را نادیده بگیرند. ما هم، ضمن هشدارهای مداوم، قبول مطالبات کارگران و زحمتکشان و... را به آنان تحمیل خواهیم کرد. این یکی از ودیعه های مطرح در انتخابات پارلمانی است. بکوشیم تا حداکثر نمایندگان حاضر در فهرست اسامی جبهه چپ انتخاب شوند تا ما بتوانیم با امکانات بیشتر برای تأمین مطالبات حیاتی توده ها مبارزه کنیم.

فراموش نکنیم که یک موقعیت سیاسی تازه به وجود آمده است. الیگارشسی طرحها و خواسته های خود را دارد، بر آن است که ما را برای جبران ضایعات بحران بیشتر بدوشد، با توسل به سیاست ریاضت کشی در سطح ملی و هم در سطح اروپائی و بین المللی. هنوز مسأله از میان بردن شغلها در دستور قرار دارد، که گویا به دلیل انتخابات دنبال نشد. باید به فکر رشد و برآمد مبارزه طبقاتی باشیم. پس جا دارد که قطب های مقاومت را، بیش از پیش، به مراتب بیشتر از هر زمان دیگری، تقویت کنیم، به جنبشی که با جبهه چپ رقم خورد دامن بزنیم. این همان چیزی است که هواداران جبهه چپ گفته و می خواهند. یکشنبه شب، ضمن شادی به خاطر طرد سارکوزی، با خواندن سرود انترناسیونال فریاد می زدند که «ما چیزی را رها نخواهیم کرد».

حزب ما، یک بار دیگر اعلام می کند که به وظیفه خود در جبهه چپ عمل کرده و برای حضور بیشتر در میان طبقه کارگر، حضور استوارتر در میان مردم به مبارزه خود ادامه خواهد داد. این تنها راه برای مبارزه مؤثر در قبال نفوذ جبهه ملی است، پیوند با مبارزه جاری کارگران و خلق برای ایجاد یک بدیل حکومتی. این تنها راه غلبه بر توهم و پراکندگی است، دخالت هرچه بیشتر مردان و زنان، جوانان و نوجوانان جهت سازماندهی بیشتر و بهتر، برای ایجاد بدیل حکومتی را می طلبد.

پاریس، ۶/ماه مه/۲۰۱۲

کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگران فرانسه

(لا فورژ، ارگان مرکزی حزب کمونیست کارگران فرانسه)

ترجمه و تکثیر از حزب کارایران (توفان)

www.toufan.org